

Súd: Krajský súd Košice  
Spisová značka: 8To/76/2014  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814010157  
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2014  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský  
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7814010157.1

## Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského a sudcov JUDr. Karola Kučeru a JUDr. Daniely Mitterpákovéj v trestnej veci proti obžalovanému P. Q. pre zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, 3 písm. a/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava sp. zn. 1T/61/2014 zo dňa 28. 5. 2014 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 16. septembra 2014 takto

### rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného P. Q..

### odôvodnenie:

Okresný súd Rožňava rozsudkom sp. zn. 1T/61/2014 zo dňa 28. 5. 2014 podľa § 166 Trestného poriadku s prihladnutím na právoplatný rozsudok o vine rozsudku Okresného súdu Rožňava sp. zn. 1T/122/2010 zo dňa 27.08.2010, ktorým bol P. Q., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom W., S. č. 240, okr. Rožňava, t. č. v Ústave na výkon väzby Košice, uznaný vinným v bodoch 2/, 3/, 4/, 5/ zo spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona pokračovacieho zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, 3 písm. a/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení Zákona č. 59/2009 Z. z., v bode 7/ zo spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona prečinu pokusu úverového podvodu podľa § 14 ods. 1, § 222 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení Zákona č. 576/2009 Z. z., v bodoch 1/,6/ z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení Zákona č. 59/2009 Z. z., v bodoch 8/, 9/ z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení Zákona č. 576/2009 Z. z. s poukazom na § 138 písm. b/,j/ Trestného zákona, uložil obžalovanému podľa § 222 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1, 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/ Trestného zákona úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere päť a pol roka a podľa § 48 ods. 5 Tr. zák. ho pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že už tým, že súd povolil obnovu konania, bola splnená podmienka vyplývajúca zo zákona, že nové rozhodnutie môže byť pre odsúdeného priaznivejšie. Má zato, že v novom konaní bolo spravodlivé znížiť trest oproti pôvodne uloženému trestu predchádzajúcim rozsudkom, nakoľko v pôvodnom konaní bolo rozhodované podľa asperačnej zásady a v novom konaní mali tieto skutočnosti privediť iné rozhodnutie, než aké bolo urobené v pôvodnom konaní. Navrhol preto, aby odvolací súd aj s prihladnutím na ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu, vzhľadom na závažnosť skutku, jeho snahu po náprave a už samotný terajší výkon predchádzajúceho odsúdenia, je dostatočným predpokladom na zabezpečenie jeho prevýchovy. Ďalej uviedol, že chce byť prospešný v živote, chce pracovať a nebude páchať trestnú činnosť. Navrhol preto, aby súd opätovne preskúmal rozsudok v napadnutej časti a s prihladnutím na všetky okolnosti prípadu zmiernil uloženie neprimeraného trestu.

Na verejnom zasadnutí Krajského súdu v Košiciach obhajkyňa obžalovaného zotrvala v celom rozsahu na dôvodoch písomného odvolania. Zároveň uviedla, že napadnutý rozsudok je podľa názoru obhajoby zmätočný, vzhľadom na odsúdenia obžalovaného v trestných veciach Okresného súdu Revúca sp. zn. 1T/19/2011 a Okresného súdu Rožňava sp. zn. 3T/17/2013. Navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a uložil obžalovanému miernejší trest, alternatívne aby vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný uviedol, že Okresný súd Rožňava pochybil vzhľadom na rozsudky Okresného súdu Revúca sp. zn. 1T/19/2011 zo dňa 2. 5. 2011 a Okresného súdu Rožňava sp. zn. 3T/17/2013 zo dňa 27. 3. 2013 a vzhľadom na doposiaľ vykonanú časť trestu vo výmere 48 mesiacov a 20 dní je toho názoru, že táto doba postačuje na to, aby si uvedomil, že chce byť riadnym občanom republiky.

Na podklade takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Z predloženého spisového materiálu mal krajský súd preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 1T/122/2010 zo dňa 27. 8. 2010 bola schválená dohoda o vine a treste pre vyššie uvedenú trestnú činnosť a bol mu uložený podľa § 222 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 39 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 5 a pol roka nepodmienečne so zaradením pre jeho výkon podľa § 48 ods. 5 Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Následne uznesením sp. zn. 1Nt/2/2014 zo dňa 26. 3. 2014 Okresný súd v Rožňave podľa § 394 ods. 1 Tr. por. z dôvodu podľa § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z. z. povolil obnovu konania vo vyššie uvedenej trestnej veci a podľa § 400 ods. 1 Tr. por. zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Rožňava sp. zn. 1T/122/2010 zo dňa 27. 8. 2010 a podľa § 404 ods. 2 Tr. por. vrátil trestnú vec prokurátorovi do prípravného konania s tým, že podľa § 403 Tr. por. z dôvodov § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. vzal Mariána Q. do väzby. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 26. 3. 2014.

Po vrátení veci prokurátorovi do prípravného konania podal prokurátor dňa 17. 4. 2014 obžalobu, v zmysle ktorej bolo potrebné rozhodnúť, vzhľadom na výrok o treste zrušený v súvislosti s nálezom Ústavného súdu SR zo dňa 28. 11. 2012 sp. zn. PL.ÚS 106/2011 o novom treste.

Okresný súd pri určení druhu a výmery trestu postupoval dôsledne podľa zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 34, § 41 ods. 2 Tr. zák. a dôsledne sa vysporiadal tak s osobou obžalovaného a jeho predchádzajúcim životom, ako aj s pomerom a mierou závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, na ktoré v súlade s ustanovením § 38 ods. 7 pri ukladaní trestu, vzhľadom na aplikáciu § 41 ods. 2 Tr. zák., neprihliadal.

Pokiaľ ide o osobu obžalovaného okresný súd správne zistil, že obžalovaný bol doposiaľ 11-krát súdne trestaný vo všetkých prípadoch pre majetkovú trestnú činnosť. Nepochybil okresný súd aj keď poukázal pri hodnotení osoby obžalovaného a jeho predchádzajúceho života na skutočnosť, že po rozhodnutí vo veci 1T/122/2010, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 a pol roka, bol rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 1T/19/2011 zo dňa 2. 5. 2011 uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zák. a rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 3T/17/2013 zo dňa 27. 3. 2013 zo spolupáchateľstva prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. s tým, že v oboch týchto prípadoch konajúce súdy upustili od uloženia súhrnného trestu práve vo vzťahu k trestu, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 1T/122/2010.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný spáchal viacerými skutkami viacej trestných činov, z ktorých jedným bol aj pokračujúci zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, 3 písm. a/ Tr. zák., okresný súd správne aplikoval ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorého horná hranica trestnej sadzby trestného činu najprísnejšie trestného sa zvyšuje o jednu tretinu bez ohľadu na dolnú hranicu trestnej sadzby. Keďže Trestný zákon podľa § 222 ods. 3 Tr. zák. ustanovuje trestnú sadzbu vo výmere 3 až 10 rokov, okresný súd správne ustálil zvýšenú trestnú sadzbu vo výmere 3 roky až 12 rokov a 4 mesiace, v rozpätí ktorej určoval výmeru trestu.

Zohľadniac všetky vyššie uvedené skutočnosti, predovšetkým predchádzajúci život obžalovaného a aj skutočnosť, že v ďalších dvoch trestných veciach došlo k upusteniu od uloženia súhrnného trestu, dospel krajský súd k záveru, že trest odňatia slobody vo výmere 5 a pol roka spĺňa všetky kritériá tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Pokiaľ ide o námietku obhajoby spočívajúcu v tvrdení, že takto uložený trest je zmätočný, vzhľadom na už uvedené odsúdenia obžalovaného v trestných veciach Okresného súdu Revúca sp. zn. 1T/19/2011 a Okresného súdu Rožňava sp. zn. 3T/17/2013 krajský súd podotýka, že v daných veciach okresné súdy upustili od uloženia súhrnného trestu práve vo vzťahu k trestu uloženému v pôvodnom konaní Okresného súdu Rožňava sp. zn. 1T/122/2010 a teda práve vzhľadom na inštitút upustenia od uloženia súhrnného trestu nemožno konštatovať zmätočnosť napadnutého rozhodnutia.

V súlade s ustanovením § 48 ods. 5 Tr. zák. okresný súd zaradil obžalovaného pre výkon uloženého trestu od ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.